

Madliena Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 295

2017. gada aprīlis

Bez maksas

Pieskarti kokam, kad tas dzen pirmās lapas, un sajūst – kāds brīnums! Piedzimšana.

Visapkārt sāk notikt brīnumi. Liekas, ka sakustas daba un arī sirdī kaut kas sakustas. Ne velti pavasari sauc par mīlestības laiku.

Apkārtne plaukst un uzzied, pārraujot sastingumu. Ledus iet, upe to dzen uz priekšu un prom. Drīz vien tā būs atbrīvojusies no smagās nastas, lai varētu brīvi plūst. Un arī smagās drēbes tad varēs nomest kā nastu – nav jāmeklē vairs patvērums no aukstuma. Un uz brīdi ir vieglums, tāds kā piepildījums. Ar siltumu atnāk pavasaris, tieši tas padara visu dzīvu.

Arī cilvēks visu dzīvi meklē kādu, pie kā sasildīties. Meklē pats savu pavasari.

Jau piedzimstot, pirmais kliedziens ir piepildīts ar lūgumu: „Esmu kails šeit ieradies, bez nekā – lūdzu, parūpējies par mani!” Un dzīves nogalē, kad zūd

spēki un iestājas vājums, arī tad vairāk kā nekad ir vajadzīgs kāds, kas sasildīs. Pat dzīves laikā, kad ir šķietama neatkarība, bez sirds siltuma var nosalt. Un šis siltums ir kā pavasaris, pēc kura vienmēr ir ilgas.

Kad silti, tad viss zied un plaukst, tad viss atdzīvojas. Kad auksti, tad nosalst un sastingst. Koki, puķes un zāle nevar bez saules un siltuma – cilvēks nevar bez sirds siltuma.

Bieži vien tiek būvētas daudzas un dažādas bezjēdzīgas ledus pilis, kur bezjūtīgums, vienaldzība, un tur, aiz tiem stingrajiem mūriem, ir it kā šķietama drošība. Taču līdzās tam tiek uz-mūrēta arī vientulība un bailes. Un, kad parādās siltums, tad arī, lai cik lieli mūri ir būvēti, tie kūst un brūk. Sirds siltums spēj atkausēt visbiezākos baiļu, vienaldzības, pamestības mūrus.

Lai pavasaris ikvienam sirdī!

Mareks Liepa

Var pretī saņemt
Tikai to,
Ko otram dodam.
Nevar prasīt
Sajūtas, ko
Sevī neatrodam.
Ar citiem izaugam.
Un citi
Aug ar mums.
Tādēļ svarīgi-
Kāds mūsu dzīves
Dienu starojums
/B.Debeļska/
Apsveicam aprīļa jubilārus

Berta Krūkle 93
Elga Miķelsone 91
Jūlijs Beļavnieks 85
Edgars Dātavs 75
Ruta Gobiņa 75
Edīte Steprane 75
Dzintra Steprane 75
Kārlis Strazdiņš 75
Ināra Rozenblate 70
Vladimirs Bagajevs 65
Valda Jirgena 65
Alģis Masiulis 65
Dzidra Ketlere 60
Gvido Logins 60
Dzintra Zvirbule 60
Laija Kalpiša 55
Antra Teleža 55
Svetoslavs Ševcovs 50
Aivars Vosvenieks 50

Vingrošanas svētki „Taurenītī”

Viss dabā, viss par dabu, viss dabai. Mūsu Latvijas daba ir skaista un brīnumaina. Upēs un ezeros viss mūtuļo, un putnu balsis reibina. Ejot pa meža taku, nevar nesmaidīt, raugoties tauriņu dejās, zilajās vijolītēs, bet ozolu un liepu pumpuru plīšanu var gluži vai sadzirdēt. Mežs ir vieta pastaigām, aktīvai atpūtai, sēņošanai, ogošanai un citām aktivitātēm. Arī mūsu „Taurenītī” šogad vingrošanas svētki noritēja saskaņā ar dabu – nosaukums „Saudzēsim dabu un vidi ap mums”. Bet pār mūsu zemi valda četras stihijas – uguns, ūdens, gaiss un zeme, mēs, cilvēki, nevaram dzīvot bez tām. 28. martā skaisti uzspostajā iestādes zālē pulcējās visi bērni ar savām skolotājām un palīdzēm.

Pa meža takām pastaigājās mežzinis Edžus (sporta skolotāja Aelita Lazdiņa) un priecājās par tīro mežu, te pēkšņi priekšā Alnis (skolotāja Vija Celma), viņš uzmana mežu un elpo tā svaigo gaisu, kuru ražo koki. Gaiss izplata signālus, veido kontaktus un sakarus. Kā tas notiek, parādīja „Pienenītes” grupas bērni un skolotāja Sarmīte Ozoliņa savā priekšnesumā, vingrojot ar krāsainām lentēm. Alnis, tāpat kā cilvēki, nevar dzīvot bez ūdens. „Zvaniņa” grupas bērni, skolotājas Sanita Markovska, Velga Mača un skolotājas palīdzē Inga Dišereite parādīja, ka ūdens kā dzirkstošs avots izlaužas no zemes dzīlēm, tas viļņo upēs, ezeros un jūras plašumos. Ūdens var pārvērsties ledū un tvaikā. Tas sakrājas miglā

un nokrīt kā lietus, sniegš vai krusa.

Alni un mežzini satrauc piesārņotā zeme pilsētās un ceļa malās. Tas parādās pēc sniega nokušanas, taču viņi priecājās par tīro mežu. Mežsargs pastāstīja bērniem un Alnim, ka bez zemes nebūtu dzīvības. Tai ir raksturīgi iemiesot, veidot formu un to saglabāt, tā sniedz rezultātu. Kā tas notiek, redzējām „Pīpenītes” grupas un skolotājas Vinitas Mūrnieces priekšnesumā. Reiz mežā bija izcēlies ugunsgrēks, un no uguns Alnim ir ļoti bail. Uguniņi ir divējāda daba – tā var nopostīt visu, bet var arī palīdzēt. Par uguni mums pastāstīja un parādīja „Vizbulītes” grupa ar skolotāju Ingu Lazdiņu. Uguns – tā ir spontāna un radoša, tā var nest gan labo, gan ļauno. Uguns mūs silda siltumā un dod gaismu tumsā. Dažbrīd

mēs piemirstam, ka cilvēks ir dabas sastāvdaļa, viņam ir nepieciešamas visas četras stihijas. Mazie ķipari no „Magonītes” grupas ar skolotājām Elitu Jēkabsoni un Unu Ločmeli to parādīja, vingrojot ar „mākonīšiem”.

Latvijas daba ir brīnumaina, bet ir ļoti nepatīkami, jo var redzēt daudz atkritumu kaudzes. Ir tāds varonis Cūkmens, kurš cīnās par tīru mežu, viņš runā un māca bērnus, ka nedrīkst mēslot, tad agrī vai vēlū var tapt par „cūku”. „Saulespuķes” grupa un skolotāja Rudīte Struka iespaidīgos Cūkmena mūzikas ritmos parādīja, ka nedrīkst mēslot mežā. Alnis priecājās, ka gaiss ir tīrs, ūdens piln no gaisa uz tīras zemes un cilvēkiem prieks. Pār visu nolaižas krāsaina varavīksne. Tās krāsas varēja vērot jaukā dejā ar izpletņiem, to izdejoja „Taurenīša” darbinieki. Pasākuma noslēgumā kā pārsteigums bija „karatē” bērni, kuri kopā ar savu treneri Robertu Siliņu demonstrēja karatē pamatelementus. Tos parādīja mūsu pašu iestādes audzēkņi.

P.s. Arī tu vari daudz ko darīt dabas labā! Atrodies mežā vai kaut kur citur brīvā dabā, neatstāj pēc sevis atkritumus! Ne dzīvnieki, ne augi neko nevar iesākt ar tavu tukšo čipšu paku, tieši pretēji – tā nodara tikai kaitējumu! Ja redzi cilvēkus, kuri izmētā atkritumus, aizrādi viņiem! Daudzi nemaz nepadomā, ko nodara. Aicinām visus 22. aprīlī piedalīties Lielajā talkā!

*VPII Taurenītis” sporta skolotāja
Aelita Lazdiņa*

Aizvadīts krāšņs sadancis „Dejo kā zvaigzne”

Visi kolektīvi

11. martā Madlienas kultūras namu piepildīja VPDK „Made” draugu kolektīvi, kas bija ieradušies uz sadanci „Dejo kā zvaigzne”. Koncertā savu dejotprasmī rādīja kaimiņu pagastu dejotāji – „Lustīgais” no Lauberes, „Sumulda” no Meņģeles, „Degsme” no Taurupes, kā arī tālāki viesi – „Atvars” no Jaunjelgavas, „Rats” no Kokneses – un, protams, mājinieki – „Made” un jauniešu deju kolektīvs „Daina”.

Par pasākuma norises gaitu rūpējās vadītāji – apburošā deju kolektīva „Made” vadītāja Vīneta Tumane un atraktīvais Aigars Ozoliņš. Un šovs varēja sākties.

Kopumā tika izdejas 20 dejas, kurās katrs kolektīvs rādīja labāko, ko māk, jo visu pasākuma laiku viņus vēroja žūrija, kuras lomā bija iejutušies kolektīvu vadītāji (Ilze Jankuna, Agrita Kaužena, Ervīns Kaužens, Inese Ermanšone, Daiga Rosicka, Laura Freimane) un Madlienas kultūras nama vadītāja Elīna Ratmeistere. Koncerta noslēgumā katram kolektīvam tika pasniegta Zelta zvaigzne nominācijās: Lustīgākais kolektīvs – VPDK „Lustīgais” no Lauberes, Jestrākais kolektīvs – VPDK „Degsme” no Taurupes, Domīgākais kolektīvs – VPDK „Atvars” no Jaunjelgavas, Starojošākais kolektīvs – VPDK „Made” no Madlienas, Košākais kolektīvs – VPDK „Rats” no Kokneses, Spriganākais kolektīvs – JDK „Daina” no Madlienas, Sīrsnīgākais kolektīvs – SDK „Sumulda” no Meņģeles.

Paldies māksliniekiem, skatītājiem, žūrijai par gaišajām un pozitīvajām emocijām, ko visi kopā radījām koncerta laikā! Paldies visiem par ieguldījumu šī pasākuma tapšanā!

Guna Brīvule

Žūrija

VPDK „Made” Madliena

JDK „Daina” Madliena

Turpinām iepazīstināt ar Madlienas vidusskolas absolventu atmiņu stāstiem, kurus caurstrāvo gaišums, pozitīvisms, pateicība skolas kolektīvam un jauni vēlējumi Madlienas vidusskolai 45 gadu jubilejā. Pie lasītājiem ceļo divi atmiņu stāsti, kuru autores ir Liene Krapāne (Oša), 28. izlaidums (2002. gads) un Elīna Tīrša, 36. izlaidums (2010. gads). Lai patīkama lasīšana!

Esmu lāvusies izaicinājumiem

Esmu madlieniete, kas, maza būdama, izskraidījusi vietējos mežus, pļavas un tuvāko apkārtni, izbaudījusi laukus un bijusi laimīgs bērns. Madliēnā pavadīju savu bezrūpīgo bērnību un skolas laiku. Esmu Madlienas vidusskolas skolotāja – Intas un Mārtiņa Ošu – meita, kura skolas gaites iepazīna krietnu laiku, pirms uzsāka mācības. Klusi sēdēju stundu laikā un klausījos, cik tētis stingri vada stundas, un cerēju, ka man pie viņa nebūs jāmacās. Un nebija. No mammas kā skolotājas gan neizdevās izbēgt. Man bija lieliska un saulaina bērnība – ar pienākumiem, kuri tobrīd likās negodīgi, un izklaidēm ar draugiem, ar blēņām un īstiem pie-

dzīvojumiem, ar nakšņošanu teltī un dārza būdā, ar ripošanu no skolas kalna, braucot ar skrituļslidām, ar sasaukšanos starp balkoniem un ceļmallapu lasīšanu nodošanai aptiekā, ar modeskatēm mājas pagalmā un basketbolu līdz tumsai, ar kariņa spēlēšanu un slēpšanos pagrabā, ar patiesiem strīdiem un vēl patiesāku prieku.

Ja jāraksturo atmiņas par skolu kā skolniecei, tad spilgtā atmiņā palicis 1990. gada 1. septembris – patīkamais satraukums un nemiers, jo beidzot bija pienākusi diena, kad jādodas uz skolu. Ilgi gaidītais brīdis, kad varēja uzvilkt sarkanos svārkus un pumpaino jaciņu, nemaz nerunājot par baltajām zeķēm

ar bumbiņiem un matos iesieto lielo, balto banti. Rokās milzīgs asteru pušķis, tik liels, ka tikko varēju noturēt, bet es centos un pacilātā garastāvoklī devos pretī nezināmajam. Pēc tam bija ilgi jāstāvē un jāklausa, kaut ko runāja skolas direktors, un visi mazie pirmklasnieki nepacietīgi mīdījās un dīdījās, nostādīti pirmajā rindā. Zvana zvaniņu, ieskandinot 1. septembri. Es tik ļoti gribēju to iezvanīt, bet kādam citam tika tā laime! Nekas, varbūt citu gadu! Kad runas beigušās un zvaniņš iezvanīts, mūs, visus mazos, lielie ņēma pie rokas un veda uz klasi. Žēl, ka tā vēl nebija lielajā skolā, bet nekas, jau pēc gada arī mēs tur būsim, tajā brīdī bija svarīgi tikai tas, ka lielie mūs veda! Un man bija pašai sava Ābece ar gaili, un nekam citam nebija nozīmes. Esmu liela, beidzot mācīšos 1. klasē, un jau rīt varēšu ņemt savu sarkano mugursomu un tajā likt Ābeci, jauno penāli un visas citas skolas lietas. Un tas ir būtiski! Atceros, cik lepna toreiz jutos, cik tas bija liels notikums, ka varu iet pie rokas vecāko klašu skolēniem. Tā diena pagāja, un arī ikdienu daudz nemainījās, jo pirmā klase bija bērnudārza telpās, pat pusdienlaiku vajadzēja gulēt. Tomēr apziņa, ka esam jau skolēni, bija neapprakstama.

Turpmāko klašu pirmie septembri nav palikuši tik spilgtā atmiņā, un arī mācības noteikti nav tas, kas pirmais nāk prātā, atceroties sākumskolu. Vislabākais laiks tomēr bija starpbrīži, gumijas lēkāšana, klasītes, sunīši un pat paslēpes. Un kā skolotājiem nepatika tā burzma un spieģšana! Gri-

(turpinājums 5. lappusē)

Esmu ļāvusies izaicinājumiem

bas pasmaidīt, to visu atceroties, jo tas bija tik ļoti īsts un pozitīvs, patiesu prieku, pārdzīvojumu un piedzīvojumu laiks. Un vēl mums bija ļoti daudz klases audzinātāju. Ja pareizi atceros un esmu saskaitījusi, tad līdz 5. klasei mūs paspēja mācīt četras skolotājas. Īpaši izcelt gribētos Anastasiju Pužuli, kura bija ļoti stingra, bet reizē arī sirsnīga. Man, un domāju, ka ne tikai man, gribējās, lai viņa paslavē, jo to viņa darīja reti. Un, kad tas notika, bija tāda neaprazstāmi pacilājoša sajūta. Laikā, kad mūs mācīja skolotāja A. Pužule, piedalījās skatuves runas konkursā „Zvirbulis”, kā arī devos uz Ogres rajona olimpiādi. Īsti neatceros, kādu, bet tam pat nav nozīmes, jo svarīgs jau ir pats fakts, ka biju olimpiādē. Turpmākajā skolas laikā tas tik bieži vairs neatkārtojās. Skolotājai A. Pužulei bija neizskaidrojama aura, ar viņu bija patīkami runāt, gribējās uzticēties, ne velti vēl ilgi pēc tam, kad vairs pie viņas nemācījāmies, gājām ciemos. Skolotāja mācēja klausīties, bet mums patika stāstīt, arī prasīt palīdzību mācībās un saskarsmē ar klasesbiedriem. Viņa mūs cienāja ar cepumiem, un mēs kā pieaugušie dzērām tēju un runājām. Tas tobrīd bija svarīgi, un A. Pužule palikusi atmiņā kā gaišs un saprotošs cilvēks.

Kad no mazās skolas beidzot varējām pārcelties uz lielo, tas bija nozīmīgs notikums. Zināju, ka var gādīt, ka mana klases audzinātāja būs mamma, bet tik ļoti cerēju, ka tā tomēr nenotiks. Un nenotika. Mūsu klases audzinātājas pienākumus uzņēmās skolotāja Daira Putriča (vēlāk Bičevska), un šķiet, tas bija labākais, kas varēja būt. Viņa bija jauna skolotāja, kura vēl mācījās, iejutās un meklēja pareizo pieeju, un mēs mācījāmies līdz ar viņu – sapratni, sadarbību un cieņu citam pret citu. No savas mammas gan līdz galam neizvairījās – viņa bija audzinātāja paralēlklasei, un turpmākās klašu ekskursijas, klases vakari un citi skolas pasākumi mums ar mammu bija kopīgi. Nebija jau tik traki, ņemot vērā mammas biežo klātesamību un iespēju, ka viņas kolēģi ātri vien aizies pasūdzēties, skolas laikā nekādas lielas blēņas neesmu sastrādājusi. Līdz šim brīdim gan nesaprotu, kāpēc sporta skolotājs Andris Šrāders pēc nobastotām slēpošanas stundām tā

arī pie mammas neaizgāja, kaut vairākas reizes solīja, bet paldies viņam par to, nevajadzēja mocīties iemesla izdomāšanā. Man šķiet, ka skolas laikā ļoti veicās ar skolotājiem, kuri mācīja. Ir tādi, kuri vairāk palikuši atmiņā, ar kuriem izdzīvoti spilgtāki notikumi, bet visi ir bijuši nozīmīgi. Vēstures stundas pie skolotājas Valentīnas Caunes, kad stāstītais atdzīvojās un nemanot palika atmiņā. Fizika pie skolotājas Ritas Grāvītes, kad vēlos pateikt, ka nesaprotu, bet kontrol darbā saņemu labu atzīmi. Ķīmija pie skolotājas Vandas Kalniņas, kad vienīgais, ko gribas, ir nevis atcerēties Mendeļejeva tabulu, bet kaut ko saliet kopā, lai redzētu, kas būs. Un ekonomika, mājturība, krievu valoda, matemātika un visi citi mācību priekšmeti un to skolotāji, par katru no viņiem noteiktu būtu vismaz viens stāsts, kas palicis atmiņā un liktu pasmaidīt. Iespēja būt un piedalīties tik daudzos ārpusklases pasākumos ir bijusi patiesi liela veiksmē. Tas, ka biju aktīva un labprāt piedalījās gan klases un skolas pasākumos, man deva iespēju būt labākajai konkursā „Gada skolēns”. Tajā brīdī šķita, ka esmu uzvarējusi Mis pasaule konkursā, bet šobrīd, atskatoties un atceroties šo notikumu, nesaprotu, kā tik daudzi varēja balsot tieši par mani? Paldies viņiem par to, joprojām atceros tā brīža sajūtas!

Kad sāku apmeklēt vidusskolu, šķiet, mēs bijām mainījušies, kļuvuši pieaugušāki, un arī skolotāja Daira mūs bija iepazīsusi un iemācījusies izprast. Mēs bijām draugi, un viņa mūs saturēja kopā. Bijām daļa viņas dzīves, un audzinātāja mūs ielaida savās mājās. Tikāmies arī vasarās. Skolotājas Dairas dārzā spēlējām spēles un cepām gaļu, smējāmies un baudījām dzīvi, kā arī tikāmies, kad gribējās izrunāties. Viņa nekad neatteica, kopā ar skolotāju varēju runāt stundām ilgi. Daudzas manas izvēles ir ietekmējušas audzinātājas Dairas ieteikumi un mudinājumi. Arī augstskolas izvēle lielā mērā ir viņas nopelns, pārliecība, ka es to varu, kā arī palīdzība, gatavojoties iestājeksāmeniem, arī man pašai ļāva noticēt saviem spēkiem. Es vienmēr būšu Dairai pateicīga, ka viņa spēja mani motivēt un ievirzīt, atbalstīt un uzmundrīnāt. Līdz ar viņas aiziešanu arī daļa manis aizgāja, daļa manas pārliecības, ka tiešām varu. Nebija neviena cita, kam tik

daudz tobrīd būtu stāstījusi par saviem nākotnes plāniem, nebija neviena cita, kam gribēju prasīt padomu. Man šķiet, ka ne tikai manī kas mainījās. Arī citi mani klasesbiedri, domāju, to izjuta. Līdz ar Dairas aiziešanu arī mēs pazaudējām mūsu satikšanās, pazaudējām saikni un kontaktus. Man ir ļoti liels prieks, ka mums bija iespēja satikt šo neizsakāmi brīnišķīgo, neatkārtojamo un sirsnīgo skolotāju un būt kopā līdz skolas beigšanai un pat vēl ilgāk. Atmiņas viņa paliks mūžīgi!

Madlienas vidusskolu absolvēju 2002. gadā (28. izlaidums). Izvēle studēt sociālās zinības, žurnālistiku bija likumsakarīga, jo man patika rakstīt un lasīt. Vēl studiju laikā šad tad mēdzu uzrakstīt pa kādam rakstam, vēlāk gan ne. Studējot bija iespēja strādāt lielā pasākumu aģentūrā, un tas mani tik ļoti ieinteresēja, ka joprojām ir daļa no tā, ko daru. Pa šiem gadiem esmu ļāvusies izaicinājumiem un tādā veidā atklājusi daudzas savas intereses un prasmes. Šobrīd darbojos dažādos reklāmu un kino projektos un izbaudu to, ka manā darbā nav rutīnas. Noteikti nenozēloju, ka nestrādāju žurnālistikā, kas to zina, kas var notikt, un nekad nesaku nekad. Varbūt kādu dienu atgriezīšos pie sava vidusskolas sapņa un uzrakstīšu grāmatu! Katrā ziņā žurnālistikas studijās iegūtās zināšanas man noteikti ir noderējušas un arī ļāvušas daudz ko ieraudzīt citādāk, domāt plašāk.

Šobrīd paralēli savām profesionālajām gaitām un ikdienas skrējienam esmu arī mamma otrklasiņai. Un, skatoties uz savu dēlu Kristenu, sāku patiešām saprast, ka mācīties mēs nekad nebeidzam, šobrīd arī es cītīgi atkārtāju otrās klases vielu un mēģinu atcerēties, vai tiešām arī mums tik daudz bija jāzina. Tā kā gan mani, gan vīra vecāki ir pedagogi, tad ceru, ka veiksmīgi un pedagoģiski pareizi tiks galā gan ar otrās klases reizrēķinu, gan visiem citiem turpmākajiem izaicinājumiem, bet nu jau kā vecāki.

Madlienas vidusskolai un tās cilvēkiem svētkos un arī ikdienā novēlu būt īstajā vietā un īstajā laikā, būt saskaņā un savstarpējā sapratnē, būt vienam par otru un visiem kopā! Daudz laimes Madlienas vidusskolai svētkos!

Liene Krapāne (Oša)

Skolas gadi tika nodzīvoti kā vienā lielā ģimenē

Mans, Elīnas Tiršas, bērnības laiks aizritēja Zādzēnē, vēlāk netālu no Madlienas. Kad man bija četri gadiņi, sāku apmeklēt bērnudārzu „Taurenītis”, kur satiku savus pirmos draugus Mārci, Gunti, Agni, ar kuriem arī visus nedarbus darījām kopā. Sasniedzot sešu gadu vecumu, 1998. gadā uzsāku mācības Madlienas vidusskolā, kurā ir mācījušies arī mani ģimenes locekļi. Skolu apmeklēju gadu ātrāk un biju viena no jaunākajām savā klasē.

1. septembris bija ļoti īpašs – satiku jaunus klasesbiedrus, kuri izrādījās ļoti draudzīgi un tikpat satraukti kā es. Ar skolas plašajiem koridoriem mani iepazīstināja vecākā māsa Aiga. Ieejot klasē, kur pilns ar citiem bērniem, nedaudz vieglāku lielo „soli” padarīja tas, ka kopā ar mani uz pirmo klasi devās mācīties kaimiņš un bērnudārza biedrs – Agnis. Abi bijām no Zādzēnes. Tikām iepazīstināti ar audzinātāju Aelitu Niedrīti, kura bija jauka, prasīga, bet tajā pašā laikā atsaucīga. Atminos pārgājieni uz skolotājas māju, kur varējām apskatīt, kā viņa dzīvo. Kā šodien atceros lielo krāsni, aiz kuras slēpās zēni. Mācoties šajā klasē, viens no galvenajiem ieguvumiem bija draudzība

ar Gunitu Andriksoni, kura ilga visus divpadsmit skolas gadus un turpinās joprojām. Kopā ar Gunitu tika pastrādātas dažādas nebēdnības. Vienmēr atmiņā paliks mūsu piekļiegtie skolas gaitēni un pozitīvās emocijas gan mācību stundās, gan starpbrīžos.

Aizraujošs mirklis bija 5.b klasē, kad sāku mācīties „vecajā” skolā, kur ikdienā nācās sastapt vecāko klašu skolēnus. Savā „azotē” mūs, 5.b klasi, paņēma audzinātāja Elita Atslēdziņa. Skolas dzīve šajā laikā kļuva nopietnāka un interesantāka. Mācību stundas notika dažādās klasēs, un skolotāji mainījās. Pagāja laiks, līdz atminējos, kur notiks katra stunda un kuru skolotāju sastapšu. Domāju, ka biju paklausīga un uzmanīga skolniece. Protams, laikam ejot un paliekot nedaudz vecākai, bija savi misēkļi un neizpalika arī pāris piezīmes. E. Atslēdziņa bija viena no manām mīļākajām skolotājām. To enerģiju, ko viņa veltīja mums, savai klasei un Madlienas vidusskolai, varu tikai aprīnot. Pasākumi bija interesanti un oriģināli sagatavoti, tika iesaistīti visi skolēni, viņiem to pat negribot. Ļoti bieži skolotāja piedalījās kopā ar mums popielās un dažādās

citās skolas aktivitātēs, atļāva katram skolēnam izpausties ar savām idejām. E. Atslēdziņa bija viens no lielākajiem „dzinuļiem”, kas neļāva apstāties pusceļā un vienmēr norādīja virzienu, kur tālāk skatīties, ko darīt, lai sasniegtu mērķi.

Atmiņā palikuši sporta skolotāji Jevgēnijs Liepa un Rita Pučekaite. R. Pučekaite mani uzrunāja un pamudināja volejbola spēlei. Neteiktu, ka biju ļoti profesionāla volejboliste, bet šī spēle aizrāva. Piedalījāties volejbola sacensībās un ieguvām daudz pozitīvu enerģiju. Savukārt Jevgēnijs Liepa mācēja piesaistīt sportot jebkuru skolēnu. Nodarbības tika pavadītas ar smaidu. Viens no mīļākajiem sporta veidiem bija tautas bumba, diemžēl vecākajās klasēs tā netika spēlēta, un nerīkoja sacensības, bet skolotājs J. Liepa bija tik labs, ka ļāva tautas bumbu uzspēlēt kopā ar mazajām klasēm.

Spilgtā atmiņā ir palikušas vienas no sacensībām, kurās piedalījos augstlēcšanā. „Aizlecu” līdz trešajai vietai, bet apbalvošanas brīdī tika nosaukts manas draudzenes Gunitas vārds. Bijām pārsteigtas mēs abas – gan es, gan Gunita. Dažas minūtes vēlāk pienāca skolotājs ar diplomu, uz kura rakstīts Gunitas vārds, un pasniedza to man, sakot: „Kāds bija pieļāvis kļūdu, bet tas ir tavš!” Tā nu man tagad mājās ir diploms ar Gunitas vārdu! Pateicoties J. Liepam, esmu iemācījusies notiekošo uztvert ar pozitīvismu un smaidu, katrā notikumā un dzīves situācijā atrast labo.

Nevaru nepieminēt Daivu Lūsi – matemātikas skolotāju. Stundas apmeklēju ar prieku, jo katrā pasmējāties, parunājāties par ikdienas interesantākajām lietām. Skolotāja atrada laiku, lai mācītu mūs un saprastos kā ar līdzvērtīgiem cilvēkiem. Pateicoties D. Lūsei, man matemātika nelikās kā lielākais bieds. Atmiņā ir palikusi latviešu valodas un literatūras skolotāja Silvija Tutāne. Nē, es nebiju teicamniece šajos mācību priekšmetos! Un grāmatas skolas laikā nelabprāt lasīju, bet skolotāju atceros kā prasīgu, stingru un taisnīgu. Pavadot vienu no projekta nedēļām pie S. Tutānes, secināju, ka viņa ir jautra un dzīvesgudra.

(turpinājums 7. lappusē)

Skolas gadi tika nodzīvoti kā vienā lielā ģimenē

Beidzot vidusskolu 2010. gadā (36. izlaidums) un sākot mācības Latvijas Lauksaimniecības universitātē, sapratu, cik liela nozīme ir bijusi Madlienas vidusskolas skolotājiem. Tas spars un laiks, ko viņi ieguldīja, lai sagatavotu mani un citus turpmākajai dzīvei, ir vārdos neizsakāms. Ar paldies ir par

maz. Noteikti varu apgalvot, ka visi divpadsmit skolas gadi tika nodzīvoti kā vienā lielā ģimenē. Katrs skolotājs mums sniedza maksimāli iespējamo, tieši tāpēc mēs bijām ar tik daudzām un dažādām interesēm. Pēc vidusskolas vajadzēja tikai izlemt, kur vēlamies sevi attīstīt turpmāk.

Madlienas vidusskolai novēlu zinātkārus skolēnus, ar izturību un dzelzs nerviem apveltītus skolotājus. Lai Madlienas vidusskola pilnveidojas un saglabā jau esošās vērtības! Uz tikšanos rudenī!

Elīna Tirša

Atceroties un godinot represētos

25. marts ir iezīmēts sēru krāsās. Šajā dienā 1949. gadā no Madlienas pagasta tika izvesti 138 iedzīvotāji – pārsvarā visi uz Tomskas apgabala Teguļdetas, Asinas, Tomskas un Kolpaševas rajoniem. Šī ir diena, kad mēs pulcējamies, lai būtu kopā un piemi-

nētu tos, kas palika Sibīrijas plašumos, un mūsu pienākums ir atcerēties, nekad neaizmirst un neko tamlīdzīgu vairs nepieļaut.

Tieši pirms desmit gadiem sākām rakstīt represēto iedzīvotāju atmiņu grāmatu par Sibīrijā pavadīto laiku.

Elīna Ratmeistere, Daina Liepa un Eģita Steprane apmeklēja visus, kas bija gatavi dalīties ar atmiņām par izsūtījumā pavadītajiem gadiem, saprotam arī tos, kas nevēlējās atcerēties šo drūmo laiku mūsu tautas vēsturē un atteica. Bibliotēka iesniedza Ogres rajona padomē projektu „Kad pagātne smeldzīgi turpina dzīvot tagadnē”, un saņēmām finansējumu, lai varētu noorganizēt pirmo tikšanās brīdi. Elīna veidoja scenāriju, tas bija viņas diplomdarbs, Latvijas Kultūras koledžu beidzot. Un tā kopš 2007. gada bibliotēka kopā ar kultūras namu 25. martā un 14. jūnijā rīko pasākumus represētajiem pagasta iedzīvotājiem, un, protams, jāsaka paldies Madlienas pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu. Šajos 10 gados esam tikušies ar daudziem ievērojamiem un talantīgiem cilvēkiem: Sandru Kalnieti, kinoaktieri Paulu Butkēviču, Austrālijas latviešu komponistu un ģitāristu Ivaru Štubi, ar saviem muzikālajiem priekšnesumiem priecējis Andris Upenieks, K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skola un daudzi citi jaunie talanti, esam pabijuši Likteņdārzā, Latvijas okupācijas muzeja „Stūra mājā”, koncertā Rīgas Svētā Jāņa baznīcā.

Šoreiz ar muzikālu priekšnesumu represētos sveica Ogres novada domes priekšsēdētājs Artūrs Mangulis un aizkraukliete Sindija Varakāja. Artūrs bija atvedis filmu, kurā varējām iepazīt Ogres novada skaistākās vietas un pabūt visos pagastos. Jubilejas reizē visiem tika dalītas fotogrāfijas, lai atcerētos kopā pavadīto laiku. Paldies Daiagai Kļaviņai par gardo jubilejas kūku un Dacei Vītoliņai par garšīgajām uzkodām! Ir prieks par to, ka represētajiem pagasta iedzīvotājiem šie tikšanās brīži ir tikpat svarīgi kā mums.

Anita un Daina,

Madlienas bibliotēkas darbinieces

Biedrība „Otrās mājas” – par atbalsta un palīdzības iespēju

Esam iesaistījušies Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām projektā, kas sāka darboties no 2016. gada pavasara. Tas ir atbalsts cilvēkiem ar trūcīgo izziņām, lai saņemtu pārtikas produktus. Vienam ģimenes loceklim – viena paciņa uz 45 dienām. Tas ir liels atbalsts, jo ģimenei atliek tikai gādāt, ko likt klāt biezputrām, pankūkām (ko var izcept no dotajām izejvielām) un citām piedevām, kas ir paciņās. Tām ģimenēm, kurās aug bērni, tiek gādāti arī higiēnas piederumi sevī kopšanai, apģērba mazgāšanai. Reizi gadā arī mācību līdzekļi, skolas somas bērniem līdz 18 gadu vecumam. Esam saņēmuši daudz apliecinājumu no ģimenēm, ka bez tāda atbalsta grūti pārdzīvot smagos dzīves posmus, kad kāds no apgādātājiem ir palicis bez algota darba vai nonācis pārejošās grūtībās.

No 2017. gada tiek vairāk domāts par zīdaiņiem, bērniem līdz divu gadu vecumam, tiek gādāti viņiem atbilstoši produkti un drīzumā arī higiēnas preces. Jāatgādina, ka to var saņemt tikai tās ģimenes, kurām ir trūcīgo izziņa.

Kas attiecas uz pārējiem, kuriem arī klājas grūti, varbūt ir maznodrošināto izziņa, tad viņiem varam palīdzēt tikai laiku pa laiku. Lai varētu viņus atbalstīt, mūsu brīvprātīgie pagājušajā gadā (tie bija gan biedrības biedri, gan no vietējās Madlienas draudzes, kuriem liels paldies par to, ka piedalījās grūtajā darbā) varēja palīdzēt citiem. Madlienas draudzes mītnes vieta ir Madlienā, pasta ēkā – ieeja no pagalma puses. Viņi piedalījās divās Glābējpaku akcijās pavasarī un rudenī, un tad uz kādu laiku bija iespēja atbalstīt daudz ģimeņu no tuvākas un tālākas apkārtnes. Protams, arī humānā palīdzība pieejama katrā oficiālā biedrības pieņemšanas dienā.

Tas par gastronomisko, higiēnisko, sadzīvisko, bet ir arī citas vajadzības. Būt cilvēkos, būt noderīgiem, izpaust sevi, atrast, izkopt talantus, uzzināt ko jaunu, un biedrībā reizēm tas arī izdodas. Ir, kas atrod pat savu darbošanās nišu. Vajag tikai gribēt, vēlēties un uzņemties iniciatīvu.

Par jauno projektu. Gadiem biedrībā notikušas dažādas radošās darbnīcas, un bijām nobrieduši tam, lai radošo darbnīcu darba vietas uzlabotu, lai ērti būtu katram dalībniekam, lai cilvēki ar kustību problēmām arī varētu darboties vai piekļūt tur, kur vēlas. Tādēļ ar lielu prieku uzzinājām, ka Latvijas Valsts meži ziedo naudu sociālās palīdzības sniegšanai un to ziedojumu atvēlēja fondam „Ziedot”, kas uzņēmās administrēt ziedoto summu un izsludināja projektu konkursu, kur ļoti daudzām organizācijām deva iespēju, lai īstenotu idejas, kuru realizēšana sniegs labumu daudziem. Laimējās arī mūsu biedrībai. Ar Latvijas Valsts mežu ziedoto naudu sociālās palīdzības sniegšanai mēs biedrībā jau esam uzsākuši pirmās darbības ieceres realizēšanai. Ceram, ka līdz maija mēnesim jau varēsīm apgūt jaunās 10 darba vietas radošām darbnīcām (galdī, soliņi, spoguļi, gaismas ķermeņi), kā arī būs iespēja tiem, kas izmanto bezmaksas dušas pakalpojumus (bidē, starpsieniņa, aizkariņi, rokturi) mūsu biedrības telpās, atrasties vidē, kas pielāgota specifiskām vajadzībām.

Par sapratni, toleranci. Mēs domājam par citiem tik, cik pašreizējie spēki ļauj, bet gribu aicināt, lai mēs katrs kļūtu ne vien par ņēmējiem, izmantotājiem, bet arī devējiem. Dī-

vaini, ka daudzi palīdzības saņēmēji nav informēti, kas tad mēs esam, uz kāda pamata darbojamies. Viņi atnāk, ierauga pie rakstāmgalda sēdošu personu un domā, ka esam algoti darbinieki un ka mūsu pienākums visus apgādāt, un izvirza prasības. Ir cilvēki, kas norāda, kādēļ nebraucam pa mājām pie smagi slimajiem, kādēļ nerūpējamies par viņiem. Te pretjautājums – ja tev sāp šīs lietas (sāp jau arī mums), nāc iesaisties biedrībā, darbojies, pulcini līdzīgi domājošus, palīdzi viņiem, jo viens nav karotājs. Mūsu biedrība ir tik varoša un daroša, cik spēj šobrīd. Varbūt, ja atnāksi tu ar savām idejām, ko pats gatavs īstenot, uzņemsim straujākus apgriezienus. Ideju jau arī mums daudz, bet, ja pats tās ne-realizē, tad tām nav vērtības.

Patiešām, kas mēs, biedrība „Otrās mājas”, esam? Tikpat dažādi, kā visi jautātāji, tikai mēs esam apvienojušies (oficiāli maijā jau 13 gadus!), lai būtu pašiem un arī citiem vairāk iespēju ārpus mājām, jo mēs nedzīvojam tikai sev. Mēs esam biedrības biedri, un katram ir gan savas, gan kopīgas intereses, un labi, ja kopīgās intereses dod labumu gan pašiem, gan citai sabiedrības daļai. Būtībā esam ne vien biedrības biedri, kur ir savi noteikumi, atbildība, bet arī brīvprātīgie, kas laiku pa laiku apvienojas kādas idejas īstenošanā. Esam dažādas paaudzes: gan no zīdaiņu jaunuma līdz dāmām un kungiem cienījamus gadus. Slimie un veselie, dažādiem raksturiņiem, arī pretpoli, bet visi zem viena jumta un tik dažādi, kolorīti tēli. Mēs esam daļa no jums, kas arī negrib mājā un pamatdarbā vien sēdēt, bet dot labumu no mūsu esības arī citiem, un darām to, kā protam.

Mēs gribam būt noderīgi, un, ja arī tu tāds vēlies būt, nāc ar savu ideju, savu līdzdarbošanos! Mūsu devīze – līdzcietība, mīlestība, sapratne, un, ja to jūti, tad esi gaidīts/gaidīta, jo arī tu vari līdzcilvēkiem daudz dot. Jāuzsver, darbošanās biedrībā nav algots darbs, tas ir brīvprātīgais/sirds darbs. Varbūt arī tu kādu nišu atradīsi, kur un kādā veidā darboties citu labā.

Biedrībai oficiālie pieņemšanas laiki ir otrdien, ceturtdien no plkst. 9.00–14.00, bet pārējā laikā varam būt un nebūt (kaut kur jau tai brīdī darbojamies), tādēļ labāk zvanīt 26335364.

Lilija Paegle

Volejbola nakts

14. aprīlī

Komandā 5 spēlētāji:
4 kungi un 1 dāma
(var pieteikt 1 rezervistu)

PLKST. **20:00**

MADLIENAS VSK.

SPORTA ZĀLĒ

Pieteikšanās:
gsedoja79@gmail.com
vai 26516185 (Gerda)
līdz 13. aprīlim.

Dalības maksa:
15 EUR no
komandas

Valodu nedēļas pasākums „A. Lindgrēnai – 110”

Karlsons, Pepija Garzeķe, Emīls... Kurš gan nezina šos brīnišķīgos, labsirdīgos un palaidnīgos personāžus? Neskaitāmas paaudzes bērnu visā plašajā pasaulē ir izaugušas ar šiem zviedru rakstnieces Astridas Lindgrēnas radītajiem tēliem. Viņa nodzīvoja garu un piesātinātu dzīvi un ar savām grāmatām, šķiet, dzīvos mūžīgi. Šī gada 14. novembrī rakstniecei apritēs 110 gadi. Apaļās jubilejas var svinēt visu gadu, it īpaši, ja jubilārs ir tik slavens kā A. Lindgrēna.

Autores ģimenē bija 4 bērni – viņa vecākā no māsām. Māte un tēvs bija droši par Astridas nākotni – rokdarbniece, apveltīta ar pedagoga spējām, būs laba sieva, bet liktenis lēma citādi – Astrida kļuva par priekšzīmīgu sievu, kura no visas sirds rūpējās par savu vīru un bērniem. 1941. gadā saslīma meitiņa Kārīna ar plaušu karsoni. Cīņā ar slimību nelīdzēja nevienas zāles. Ārsti paziņoja bezcerīgo spriedumu, mātes izmisumam vairs nebija robežu. Reiz Astrida nolēma slimniecei izstāstīt pasaku. Kārīna bija ļoti novārgusi, bet klausījās ar lielu interesi un pat izdomāja jaunā stāsta varonei vārdu – Pepija Garzeķe. Meitenes bālajos vaigos parādījās sārtums, viņa strauji atlaba. Astrida saprata, ka arī pati nespēj dzīvot bez Pepijas. Drīz manuskriptu kopijas aizceļoja uz visām galvaspilsētas izdevniecībām. „Tas ir ārprāts! Skandāls, nepedagoģiski!” Bet rakstnieces vienīgā vēlme bija, lai bērni priecātos un smaidītu. Kad beidzot iespieda pirmo grāmatu par Pepiju, tā autori padarīja slavenus visā pasaulē.

9. martā 1.–8. klašu skolēni tika aicināti uz Valodu nedēļas pasākumu. Parasti tas tiek veltīts kādai noteiktai tēmai, bet šoreiz zviedru rakstniecei A. Lindgrēnai. Ciemos bija atnākuši autoras darbu populārākie varoņi – Ronja, Birka, Pepija, Karlsons un Brālītis. Skanēja zināmas un mazāk dzirdētas dziesmas (Ronjas dziesma, ko izpildīja 3. klases skolēni Patriks Nikolajs Ozoliņš un Nikola Markovska), jautri ritēja mošķīšu dejas (5. klases skolēni) un Pepiju un Karlsonu dejas (3. c klases un 4. klases skolēni), 1.–2. klašu bērni priecēja ar zīmējumiem no Lindgrēnas darbiem. Īpaši sajūsmināja un pārsteidza Karlsons – to atveidoja Mariko Vītoliņa no 7. klases – un Pepija – Annija Kļava no 6. klases. Bērni guva informāciju par autoras dzīvi un literāro darbī-

bu. Mazākajiem skolēniem bija iespēja klausīties krievu valodā Karlsona un Brālīša sarunu, kā arī dzirdēt dziesmu krievu valodā vidusskolēnu izpildījumā. Visi, pat pirmklasnieki, varēja kaut nedaudz saprast no skolēnu teiktā angļu valodā. 5. klases skolēniem bija pasākums jāizvērtē, viņi piešķīra 8 balles. Protams, neaizmirsā arī par sevi, jo klasesbiedri – aktieri (Ieva Rābe, Nauris Nutovcevs, Daniela Lamberte) iepazīstināja pārējos ar Ronjas un Birkas dzīvi Lāčalā. Paldies pasākuma scenārija autorei un organizatorei skolotājai Vijai Jēkabsonei, kā arī Ralfam Žurēvičam un Ramonai Smilškalnei – pasākuma vadītājiem!

Latviešu valodas skolotāja
S. Tutāne

Madlienas pirmsskola „Taurenītis” atzīmēs 50 gadu jubileju

Kopš padomju saimniecība „Madliena” 1967. gada 23. aprīlī nodeva ekspluatācijā bērnudārzu – mazbērnu novietni ar 90 vietām, Madliena nav iedomājama bez pirmsskolas iestādes, kurā mājīgās telpās, prasmīgu un mīlu skolotāju un citu darbinieku aprūpēti un gudrībās vadīti, ik dienu uzturas mazie madlenieši. Bērnudārzs atrodas nemitīgā pārmaiņu procesā. Jau 1980. gadu sākumā tas kļuva par šauru, un 1984. gada 29. jūnijā tika pabeigta otra korpusa būvniecība vēl 90 vietām. Papildus bērnudārzs ieguva plašu aktu zāli, slēgto peldbaseinu, metodiskos kabinetus un virtuves telpas. Mainījās laiki, valsts iekārtas, bet pirmsskolas būtība palika nemainīga. Bērnu labsajūta un attīstība ir galvenais mērķis. Piecdesmit gados iestādē ir strādājuši 150 darbinieki un skolas gaitām sagatavoti vairāk nekā 1000 bērni. Sīrsnīgs paldies visiem, kas veidojuši mūsu pirmsskolas „Taurenītis” vēstures lappuses, tāpēc svētkos būsim priecīgi vēlreiz šeit satikt katru no jums, sasauktus kopā no tuvienes un tālienes. Būsiet gaidīti 28. aprīļa pēcpusdienā plkst. 17.00 pirmsskolas iestādē „Taurenītis”, Madlienā!

VPII „Taurenītis” vadītāja I. Mārtiņa

Jura Dauvarta piemiņai

Bija cilvēks un vairs nav. 10. martā mūžībā devās Juris Dauvarts. Bet, kas paliek, kādam aizejot? Visbiežāk cilvēku novērtējam tad, kad viņa vairs nav, un arī mēs neesam izņēmums. Tagad, kad neko vairs nevar mainīt, atmiņā pārcilājot Jura stāstus, saprotam, ka daudz ko esam palaiduši garām, jo palika daudz nepastāstīta, nepiefikvēta, tikai nedaudz ieskicēti viņa dažādie dzīves darbības veidi.

Savulaik viņam Rīgā Pārdaugavā piederēja pirmā privātā kafejnīca, kuru apmeklēja arī vecākām paaudzēm pazīstamie raidījuma „Labvakar” puīši. Atjaunojoties valstij, izmēģinājis dažādus biznesa veidus, dzinis mašīnas no Vācijas pārdošanai, piedzīvojis seriālu vērtus notikumus. Bijis arī deputāts, braucis delegācijās uz Skandināvijas valstīm. Dzīvē bijis darbīgs, rosīgs, piedzīvojis gan veiksmes, gan smagas vilšanās.

Uz Madlienu, precīzāk, uz Vēreni, jau devies, meklējot mierīgāku dzīvi. Viņam interesēja politika, dzeja, ēdienu gatavošana. Dzejā viņš bija gan lirisks, poētisks, gan skarbi patriotisks. Kādu viņa darbu pat uzveda Madlienas kultūras namā valsts svētkiem par godu.

Būdam sabiedrīks cilvēks, viņš atrada mūsu biedrību

„Otrās mājas”. Juris augstu vērtēja tās nozīmi, saskatīja tajā potenciālu, iespēju cilvēkiem būt sabiedrībā, darboties, justies vajadzīgiem, un arī viņš pats labprāt līdzdarbojās. Vadīja arī praktiskas nodarbības – kā no nekā uztaisīt kaut ko. Lasīja savu dzeju un uzklusīja citu pieredzi dzejas jomā, deva padomus. Viņu aicināja arī citas organizācijas, lai nodod savu pieredzi. Kā aktīvu cilvēku viņu ievēlēja mūs biedrības valdē. Pamazām Juris zaudēja redzi, bet tas neliedza viņam dot mums gudrus padomus arī no tālienes – pa telefonu. Braucām valdes sēdes rīkot arī pie viņa mājā. Pēdējais dzīves gads Jurim aizritēja Madlienas pansionātā, kur bija aprūpēts, pieskatīts, bet vairāk par visu viņš gaidīja draugus.

Tagad Juris dus Trikātā, savā dzimtajā pusē. Trikātas pagasta vadība vēlējas, lai Jura dzeja paliek pie viņiem. Laiks rādīs, varbūt arī taps viņa senilgotā dzejas grāmatiņa.

Lai mūsu sirdīs saglabājas gaiša piemiņa, jo kādu savu dzīves posmu viņš vadījis arī mūsu pusē, lai dotu kādu artavu pārvērtību pilnajā dzīvē.

Ar gaišām skumjām – biedrības „Otrās mājas” valde un biedri

EKO Diena Madlienā

Lēnām ir atnācis pavasaris, tas ir aktīvs vides sakopšanas laiks, kad ar pirmajiem saules stariem cilvēki steidz uzņemt piemājas teritoriju, uzlabo un kārtro darba telpas. Atkritumu apsaimniekotājs „Kilupe” piedāvā iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pašvaldības iestādēm dažādus risinājumus, kā ērti un bez maksas atbrīvoties no nolietotas elektrotehnikas un šķirotiem atkritumiem.

Nolietota sadzīves elektrotehnika ir videi kaitīgie atkritumi, un šos priekšmetus nedrīkst mest sadzīves atkritumu konteineros. Minētās iekārtas satur sastāvdaļas, kas, nonākot vidē vai saskarē ar cilvēku, var būt ļoti kaitīgas.

2017. gada 16. un 17. maijā no Madlienas pagasta iedzīvotājiem bez maksas tiks pieņemta visdažādākā nolietotā sadzīves elektrotehnika – televizori, ledusskapji, veļasmašīnas, trauku mazgājamās mašīnas, datori un monitori, radioaparāti, mūzikas centri, magnetolas, telefoni, putekļusūcēji, gludekļi, fēni, tējkannas, blenderi un cita mazā virtuves sadzīves tehnika, mobilie telefoni un to lādētāji utt. Atgādi-

nām, ka nolietotās elektropreces nedrīkst būt izjauktas, t.i., piemēram, ledusskapim jābūt ar kompresoru, televizoram ar kineskopu, attiecīgi datoram ar mātes plati utt.

Tāpat SIA „Kilupe” bez maksas piedāvā no iedzīvotājiem savākt šādus jau iepriekš sašķirotus un iepakotus atkritumus:

- makulatūru (grāmatas, avīzes, žurnāli);
- PET pudeles;
- dienasgaismas spuldzes;
- baterijas;
- stikla pudeles un burkas.

Nolietotās elektrotehnikas un šķiroto atkritumu izvešana Madlienā tiks nodrošināta 2017. gada 16. un 17. maijā. Izvešana iepriekš jāpiesaka SIA „Kilupe” pa tālr. 65071222, 29104053 vai rakstot uz kilupe@gmail.com.

Ar cieņu,
SIA KILUPE

Traktortehnikas īpašnieku ievērbai! Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra atgādina, lai piedalītos ceļu satiksmē, t.sk., arī pirms pavasara darbu uzsākšanas, traktortehnika un tās piekabes jāsaģērb un jāuzrāda ikgadējai tehniskajai apskatei. Apskates laikā vadītājam jābūt līdzī derīgai atbilstošas kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecībai, tehnikas reģistrācijas apliecībai un jābūt derīgai OCTA polisei. No 2017. gada 30. jūnija par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras sniegtajiem pakalpojumiem varēs samaksāt TIKAI ar bezskaidras naudas maksājumu. Tālrunis 2648666, 25639696 vai www.vtua.gov.lv

Traktortehnikas un tās piekabju ikgadējās valsts tehniskās apskates laiki un vietas Ogres novadā 2017. gadā

Novads/Pilsēta(pagasts)	Datums	Laiks	Datums	Laiks	Norises vieta	
Ogres	Ciemupe	20.03.	11:00	05.04.	11:00	Daugavpils iela 3a
	Lauberes pag.	27.03.	11:00	24.04.	11:00	"Kalnzaķi"
	Madliena	07.04.	09:00	03.05.	11:00	"Madliena 2" darbnīcas
	Jugla	12.04.	11:00	12.05.	11:00	Cūku ferma "Putniņi",
	Suntaži	12.04.	13:00	12.05.	13:00	Pagasta pārvalde "Tautas nams"
	Krape	08.05.	11:00	29.05.	11:00	Krapes pagasta pārvalde
	Ogresgals	31.03.	10:30	26.04.	10:30	"Dzirkaļi"
	Meņģele	19.04.	11:00	19.05.	11:00	Meņģeles "Pagastmāja"
	Taurupe	28.04.	09:30	26.05.	09:30	Bērzu 6, Taurupes pagasta pārvalde
	Līčupe	28.04.	13:00	26.05.	12:00	P4 šosejas, laukumā
Ķeipene	19.05.	09:30	19.06.	11:00	"Remontdarbnīcas"	

4. maijā plkst. 15.00 Madlienas kultūras namā

Gaidot Latvijas valsts simtgadi, svinēsīm

„Baltā galdauta” svētkus. Pulcēsīmies pie viena galda ģimenes, draugu, amatieru kolektīvu, kaimiņu vai citas kopienas lokā, apzināti svinot savas valsts esību un godinot tos, kuri palīdzējuši to radīt un nosargāt.

Var jautāt – kādēļ tiek aicināti tieši pie baltiem galdautiem klātiem galdiem? Katrai tautai ir savas ierastās galda klāšanas tradīcijas, kas spilgti raksturo attiecīgās tautas kultūras kodu. Arī mūsu dainās būt kopā pie klāta galda nozīmē īpašu saziņas, atklāsmes brīdi, piederību ģimenei, saimei, kopienai. No kultūras viedokļa baltā ir simboliska krāsa, kas ļoti labi atbilst vārdam „ideāli”, tā apzīmē skaidro, šķīsto, pat svēto. Balts raksturo mūsu ticību uz ideālo Latviju. Šī kopā sēdēšana un svinēšana būtu skaista tradīcija ar sajūtu, ka esam par to, ka mums ir brīva valsts, ka mums ir iespēja brīvi runāt, domāt, ceļot, izvēlēties plauktā grāmatu, brīvi un radoši sevi izpaust. Kopīgi klāsim mūsu

svētku galdu (līdzīgi ņemot cienastu)!

Pasākumā viesosies Solvita Kūna ar lekciju – praktisko nodarbību „Dabas veltes un augu hidrolāti un eļļu ekstrakti (macerāti) skaistumam un veselībai”

Tēmas:

- ko par mums vēsta auga smarža;
- kā Latvijas spēkpilnie augi un ziedi mūs dziedina un palīdz dzīvot veselīgi un radoši;
- kā atpazīt „savus” augus;
- kas ir augu hidrolāti un eļļu macerāti, un kā tos varam pagatavot paši;
- kādus augus daba dāvā pavasarī, un kā tos izmantot savam skaistumam un veselībai;
- kā izmantot vitamīniem bagātus maisījumus iekšķīgi fiziskās un garīgās veselības stiprināšanai.

Tiem, kuri vēlēšies, varēs par nelielu samaksu (izejmateriālu izmaksas 3,00 EUR) izgatavot paši savu eļļu ekstraktu leejā bezmaksas

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166; 22425553
e:pasts: elina.ratmeistere@ogresnovads.lv

6. aprīlī plkst. 13.00

“ODIVI”kinoteātra zālē Tikšanās ar Līgatnes dabas parka zvērkopi „Lāču mammu” un „citu zvēru mammu”

Velgu Vītolu.

Pasākumu piedāvā Madlienas bibliotēka
Ieeja bez maksas

9. aprīlī plkst. 16.00 Buratīno teātris piedāvā izrādi „Zāgēt 3” (Skumja komēdija)
Ieeja par ziedojumiem

11. aprīlī plkst. 19.00 kinoteātrī “ODIVI”
Filma „Tas, ko viņi neredz” Ieeja 3,00 EUR

16. aprīlī plkst. 15.00 Madlienas kultūras namā
Lieldienu koncerts „Jo dziedāju, jo skanēja”
Viesosies Lēdmanes dāmu vokālais ansamblis
„Stari”

20. aprīlī plkst. 13.00 Madlienas kultūras namā
Senioru pavasara balles „Ak, pavasar’!”
Pasākumā muzicēs **Ēriks Gruzniņš**
Lūdzam pieteikt transportu Madlienas pagasta
pārvaldē vai pa tālr. 65039185

23. aprīlī plkst. 12.00 Madlienas kultūras namā
Madlienas amatierteātra pirmizrāde bērniem –
Ēriks Ādamsons un Aleksandrs Čaks
„Nagla, tomāts un plūmīte”.
Režisors Didzis Cauka. Ieeja 1,00 EUR

29. aprīlī plkst. 15.00 Madlienas kultūras namā
Saldus Tautas teātra izrāde „Tobago”.
Režisore Inese Legzdiņa. Ieeja 5,00 EUR

Līdzjūtības

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt bēdas
No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.
/Ā. Elksne/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu skolotājam
Ainai Šrāderei ar ģimeni, dēlu mūžībā aizvadot.

16. izlaiduma absolventi

Cilvēka mūžs kā ziedošs
Koks plaukst, zied.
Novīst – paliek tumšs logs.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Olgas Dzenes piederīgajiem.

„Akmentiņu” iedzīvotāji

Pasākumi Madlienas vidusskolā

18.04. Meža dienas

19.04. Konkurss „Darbosimies kopā”
1.–4.klašu skolēniem

Līdzjūtības

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debesu malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.

Skumju un sāpju brīdī patiesi līdzjūtības vārdi
un atbalsts Anitai Markevicai, māsu pavadot.

Keipenes pensionāru biedrība „Avotkreses”

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm
Mierā un klusumā prom,
Paliek vien dvēseles gaisma.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Anitai Markevicai,
māsu mūžībā pavadot. Domās esam kopā ar tevi.

Madlienas kultūras nama kolektīvs

Tavs mūžs ir palicis dārzā
Starp sniegpulksteņu zvaniem
Un Lieldienu brīnumu gaidās...
/J. Reihlers/

Skumju brīdī esam kopā ar Anitu Markevicu,
māsu mūžībā pavadot.

Madlienas bibliotēkas kolektīvs

Pār lieliem tūrumiem ceļš vijies,
Nu klusā takā solis mieru rod.

Izsakām līdzjūtību Albertam Dišereitam,
no brāļa atvadoties.

Kaimiņi „Ābelēs”

Un tur būs miers...
Un tur būs ilgs, ilgs klusums...
Tu mani pieminēsi vēl šad tad...
Uz tālo zvaigzni dvēse, dvēsele lidot uzsāk...
Un te es neatnākšu vairs nekad...

Skumju brīdī esam kopā ar Anitu Markevicu,
māsu smiltājā pavadot.

Senioru biedrība „Sisegale”

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara meža malu,
Tā mūsu mīļie aiziet
Uz kluso mūžības salu.
Paliek vien dvēseles gaisma.

Izsakām līdzjūtību Aivaram Dišereitam ar ģimeni,
no tēva atvadoties.

Kaimiņi „Ķiršos”

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

